A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (első tanács)

2016. november 9.*

„Választottbírósági kikötés — Az Unió nemzetközi misszióinak személyi állománya — Egymást követő, határozott idejű munkaszerződések — Kártérítés iránti kérelem — A hatáskör nyilvánvaló hiánya — Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”

A T-602/15. sz. ügyben,

Liam Jenkinson (lakóhelye: Killarney [Írország], képviselik: N. de Montigny és J.-N. Louis ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: A. Vitro és M. Bishop, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. Gattinara és S. Bartelt, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ)** (képviselik: S. Marquardt, É. Chaboureau és Pasqualetti G., meghatalmazotti minőségben)

és

az **Eulex Kosovo** (székhelye: Pristina [Koszovó], képviselik: D. Fouquet és E. Raoult ügyvédek)

alperesek ellen,

elsődlegesen az EUMSZ 272. cikk alapján benyújtott, egyrészt a felperes szerződéses jogviszonyának határozatlan idejű munkaszerződéssé való átminősítése, valamint az egymást követő, határozott idejű szerződések visszaélésszerű alkalmazása és a visszaélésszerű elbocsátás miatt a felperest ért kár megtérítése iránti, másrészt a felperes Tanács, Bizottság és EKSZ általi hátrányos megkülönböztetésének megállapítása és következésképpen az említettek kártérítésre kötelezése iránti kérelme, és másodlagosan az uniós intézmények szerződésen kívüli felelősségén alapuló kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

a tanácskozás során tagjai: H. Kanninen elnök, I. Pelikánová (előadó) és E. Buttigieg bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Végzést

A jogvita előzményei

1 Az ír állampolgár Liam Jenkinson felperest először az európai uniós megfigyelő misszióról szóló, 2000. december 22-i 2000/811/KKBP tanácsi együttes fellépéssel (HL 2000. L 328., 53. o.) létrehozott európai uniós megfigyelő misszió alkalmazta 1994. augusztus 20. és 2002. június 5. között egymást követő, határozott idejű szerződésekkel.

2 Ezt követően 2002. június 17. és 2009. december 31. között az Európai Unió Rendőri Missziója – amelyet az Európai Unió Rendőri Missziójáról szóló, 2002. március 11-i 2002/210/KKBP tanácsi együttes fellépés (HL 2002. L 70., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 278. o.) hozott létre – alkalmazta egymást követő, határozott idejű szerződésekkel.

3 Végül a felperest 2010. április 5. és 2014. november 14. között tizenegy egymást követő, határozott idejű szerződéssel az Eulex Kosovo misszió alkalmazta. Az Eulex Kosovo missziót az Európai Unió koszovói jogállamiság-missziójáról (Eulex Kosovo) szóló, 2008. február 4-i 2008/124/KKBP tanácsi együttes fellépés (HL 2008. L 42., 92. o.) hozta létre. Az együttes fellépés hatályát több alkalommal meghosszabbították. Az együttes fellépés hatályát az alapügy tényállására alkalmazandó, a 2008/124 együttes fellépés módosításáról szóló, 2014. június 12-i 2014/349/KKBP tanácsi határozat (HL 2014. L 174., 42. o.) 2016. június 14-ig hosszabbította meg.

4 Az együttes fellépés hatályát utoljára a 2008/124 együttes fellépés módosításáról szóló, 2016. június 14-i (KKBP) 2016/947 tanácsi határozat (HL 2016. L 157., 26. o.) 2018. június 14-ig hosszabbította meg.

5 A 2014. június 15. és 2014. október 14. közötti időszakra vonatkozó munkaszerződésének teljesítése során a felperest az Eulex Kosovo misszióvezetőjének 2014. június 26-i levelével tájékoztatták kiküldetésének lejártáról, valamint arról, hogy 2014. november 14-ét követően nem hosszabbítják meg a munkaszerződését.

6 Az Eulex Kosovo és a felperes között létrejött utolsó, a 2014. október 15. és 2014. november 14. közötti időszakra vonatkozó határozott idejű szerződést (a továbbiakban: utolsó, határozott idejű szerződés) nem hosszabbították meg. Ezen utolsó, határozott idejű szerződés 21. cikke az EUMSZ 272. cikk alapján az Európai Unió Bíróságának hatáskörét állapítja meg a szerződéssel összefüggő valamennyi jogvitára.

Az eljárás

7 A Törvényszék Hivatalához 2015. október 23-án benyújtott keresetlevéllel a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

8 A Törvényszék Hivatalához az Európai Bizottság által 2016. április 28-án, az Eulex Kosovo által 2016. május 3-án, míg az **Európai Külügyi Szolgálat** (EKSZ) és az Európai Unió Tanácsa által 2016. május 4-én benyújtott külön beadványaikban az alperesek elfogadhatatlansági kifogásokat emeltek a Törvényszék eljárási szabályzatának 130. cikke alapján.

9 A felperes 2016. július 27-én benyújtotta az említett elfogadhatatlansági kifogásokkal kapcsolatos észrevételeit.

A felek kérelmei

10 Keresetlevelében a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– elsődlegesen:

  – a magánjogi szerződésből eredő jogokat illetően:

    – a szerződéses jogviszonyát minősítse át határozatlan idejű munkaszerződéssé;

    – állapítsa meg, hogy az alperesek megszegték a szerződéses kötelezettségeiket, és különösen az arra irányuló kötelezettséget, hogy határozatlan időre szóló szerződés felmondása esetén a felmondási időt meg kell tartani, és következésképpen, az abból fakadóan elszenvedett kár megtérítése érdekében, hogy visszaélésszerűen egymást követő, határozott idejű szerződéseket kötöttek a felperessel, ezáltal hosszú időn át bizonytalanságban tartva őt, illetve hogy a szerződéssel kapcsolatos felmondási időt nem tartották meg:

      – kötelezze az alpereseket a felmondási idő be nem tartása miatt 176 601,55 euró kártérítés fizetésére a felperes részére, amely kártérítést a felperesnek az Európai Unió által létrehozott missziókon eltöltött szolgálati ideje alapján számítanak ki;

      – másodlagosan, kötelezze az alpereseket a felmondási idő be nem tartása miatt 45 985,15 euró kártérítés fizetésére a felperes részére, amely kártérítést az Eulex Kosovo szolgálatában eltöltött időtartamot figyelembe véve számítanak ki;

    – állapítsa meg, hogy a felperes elbocsátása visszaélésszerű, és következésképpen kötelezze az alpereseket *ex aequo et bono* 50 000 euróra értékelt kártérítés fizetésére a felperes részére;

    – állapítsa meg, hogy az alperesek nem állíttatták ki a törvény szerint a szerződés megszűnésekor kiadandó munkaügyi dokumentumokat;

      – kötelezze az alpereseket arra, hogy a jelen kereset benyújtásától számítva késedelmi naponként 100 euró összeget fizessenek a felperesnek;

      – kötelezze az alpereseket arra, hogy adják át a szerződés megszűnésekor kiadandó munkaügyi dokumentumokat;

    – kötelezze az alpereseket a fenti összegeknek a belga törvényes kamatláb alapján kiszámított kamatainak megfizetésére;

      – a hatalommal való visszaélést és a fennálló hátrányos megkülönböztetést illetően:

        – állapítsa meg, hogy az EKSZ, a Tanács és a Bizottság a felperest az általuk létrehozott missziókon való alkalmazása során objektív igazolás nélkül, hátrányosan megkülönböztette a díjazása, a nyugdíjjogosultsága és a kapcsolódó előnyök, valamint későbbi alkalmazásának biztosítása vonatkozásában;

        – állapítsa meg, hogy a felperest az EKSZ, a Tanács vagy a Bizottság ideiglenes alkalmazottjaként kellett volna alkalmazni;

– kötelezze az EKSZ-t, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy térítse meg a felperes részére az uniós jog fenti megsértéseiből fakadóan a díjazás, a nyugdíj, a juttatások és az előnyök vonatkozásában elszenvedett károkat, és kötelezze az alpereseket ezen összegeknek a belga törvényes kamatláb alapján kiszámított kamatainak megfizetésére;

– jelöljön ki a felek részére egy határidőt az említett kártérítés megállapítására, figyelembe véve azt a besorolási fokozatot és fizetési fokozatot, amelyben a felperest alkalmazni kellett volna, a díjazás átlagos növekedését, az előmenetelét, azon támogatásokat, amelyeket ekképpen ezen ideiglenes alkalmazotti szerződés alapján kapnia kellett volna, és hasonlítsa össze a kapott eredményeket azzal a díjazással, amelyet a felperes ténylegesen megkapott;

– másodlagosan:

– állapítsa meg, hogy az alperesek megszegték a kötelezettségeiket;

– kötelezze az alpereseket arra, hogy az említett kötelezettségszegésekből eredő kárt térítsék meg a felperes részére, amely kárt *ex aequo et bono* 150 euróra becsülnek;

– mindenesetre az alpereseket kötelezze a költségek viselésére.

11 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– állapítsa meg hatáskörének hiányát, amennyiben a kereset a felperes által aláírt szerződések összességének joghatásaira vonatkozik;

– másodlagosan nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak, amennyiben az a Tanács ellen irányul;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

12 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant, amennyiben az a Bizottság ellen irányul;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

13 Az EKSZ azt kéri, hogy a Törvényszék:

– állapítsa meg hatáskörének hiányát;

– mindenesetre utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant, amennyiben az az EKSZ ellen irányul;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

14 Az Eulex Kosovo azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet mint elfogadhatatlant, amennyiben az az Eulex Kosovo ellen irányul;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

15 Az eljárási szabályzatának 126. cikke értelmében, ha a Törvényszéknek nyilvánvalóan nincs hatásköre a kereset elbírálására, illetve ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan vagy jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan, a Törvényszék az előadó bíró javaslatára – az eljárás folytatása nélkül – az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat az ügyben.

16 A jelen ügyben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei kellően fel vannak tárva, ezért az eljárás folytatása nélkül határoz.

Az elsődlegesen előadott kérelmekről

17 Az elsődlegesen előadott kérelmeinek első részében a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék minősítse át szerződéses jogviszonyát határozatlan idejű munkaszerződéssé, valamint állapítsa meg, hogy az alperesek megszegték a szerződéses kötelezettségeiket, különösen az arra irányuló kötelezettséget, hogy határozatlan időre szóló szerződés felmondása esetén a felmondási időt meg kell tartani, továbbá állapítsa meg, hogy a felperes elbocsátása visszaélésszerű, és következésképpen kötelezze az alpereseket az abból fakadóan elszenvedett kár megtérítésére, hogy visszaélésszerűen egymást követő, határozott idejű szerződéseket kötöttek a felperessel, a szerződéssel kapcsolatos felmondási időt nem tartották meg, és hogy a felperes elbocsátása visszaélésszerű volt.

18 Az elsődlegesen előadott kérelmeinek második részében a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék állapítsa meg, hogy a Tanács, a Bizottság és az EKSZ a missziókon való alkalmazása során hátrányosan megkülönböztette őt a díjazása, a nyugdíjjogosultsága és egyéb előnyök vonatkozásában, továbbá állapítsa meg, hogy a felperest az alperesek egyikének ideiglenes alkalmazottjaként kellett volna alkalmazni, és következésképpen kötelezze őket kártérítésre.

19 Elfogadhatatlansági kifogásaikban az alperesek egyrészt arra hivatkoznak, hogy a felperes korábbi munkaszerződései az e szerződésekkel összefüggő jogvitákban a brüsszeli (Belgium) bíróságok hatásköréről rendelkeznek, valamint hogy a Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel az e szerződésekkel kapcsolatos joghatások megvizsgálására. Másrészt az alperesek mindegyike azt állítja, hogy a kereset elfogadhatatlan, amennyiben az ellenük irányul.

20 A Törvényszék hatásköreinek felsorolását az EUMSZ 256. cikk tartalmazza, amely cikket az Európai Unió Bírósága alapokmányának 51. cikke pontosítja. E rendelkezések értelmében a Törvényszék első fokon a szerződéses kapcsolatokból eredő jogviták eldöntésére kizárólag választottbírósági kikötés alapján rendelkezik hatáskörrel. Ilyen kikötés hiányában a Törvényszék hatásköre a Bíróság által elbírálandó jogvitáknak az EUMSZ 274. cikkben taxatíve meghatározott körén kívülre terjedne ki, mivel e rendelkezés a nemzeti bíróságok általános szabályok szerinti hatáskörébe utalja azon jogviták elbírálását, amelyeknek az Unió is részese (1997. október 3-i Mutual Aid Administration Services kontra Bizottság végzés, T-186/96, EU:T:1997:149, 47. pont; 2014. szeptember 30-i Bitiqi és társai kontra Bizottság és társai végzés, T-410/13, nem tették közzé, EU:T:2014:871, 26. pont).

21 Először is rá kell mutatni arra, hogy a felek között nem vitatott, hogy a missziók és a felperes között létrejött valamennyi korábbi munkaszerződés tartalmaz olyan kikötést, amely kifejezetten előírja, hogy az e szerződésekből eredő, vagy azokkal összefüggő jogviták a brüsszeli bíróságok hatáskörébe tartoznak.

22 Kizárólag az utolsó, határozott idejű szerződés 21. cikke rendelkezik kifejezetten arról, hogy az e szerződésből eredő, vagy azzal összefüggő jogviták elbírálására az EUMSZ 272. cikk alapján az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel.

23 Ebből az következik, hogy mivel a jelen keresetet az EUMSZ 272. cikk alapján nyújtották be, a Törvényszék a szerződésben foglalt választottbírósági kikötés alapján kizárólag az utolsó, határozott idejű szerződés tekintetében rendelkezik hatáskörrel. A Törvényszék nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel azon jogviták elbírálására, amelyek a felperes utolsó, határozott idejű szerződést megelőző munkaszerződéseinek teljesítése körében keletkezhetnek, mivel e szerződések egyértelműen a belga bíróságok hatásköréről rendelkeznek, és következésképpen a Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel a jelen kereset elbírálására, amennyiben az e szerződések joghatásaira vonatkozik.

24 Egyébiránt az elfogadhatatlansági kifogásokra tett észrevételeiben a felperes nem hivatkozhat arra, hogy az utolsó, határozott idejű szerződésben foglalt, az Európai Unió Bíróságának hatáskörét megállapító kikötés érvénytelenné tenné a korábbi szerződésekben foglalt, a belga bíróságok hatáskörét megállapító kikötéseket.

25 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy mivel a Törvényszék EUMSZ 272. cikkéből eredő hatásköre eltér az általános szabályoktól, azt megszorítóan kell értelmezni (1986. december 18-i Bizottság kontra Zoubek ítélet, 426/85, EU:T:1986:501, 11. pont). Így a Törvényszék csak akkor dönthet szerződésen alapuló jogvitában, ha a felek kifejezték arra irányuló szándékukat, hogy az a Törvényszék hatáskörébe tartozzon (2014. október 24-i Technische Universität Dresden kontra Bizottság ítélet, T-29/11, EU:T:2014:912, 50. pont; lásd ebben az értelemben: 1997. október 3-i Mutual Aid Administration Services kontra Bizottság végzés, T-186/96, EU:T:1997:149, 46. pont).

26 Az Európai Unió Bíróságának hatáskörét megállapító kikötés hatálya kifejezetten az utolsó, határozott idejű szerződéssel összefüggő jogvitákra korlátozódik, és nem terjedhet ki a más bíróságok hatásköréről rendelkező korábbi szerződésekre.

27 Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy a felperes a számára felajánlott feltételek mellett, önként kötötte meg a munkaszerződéseket a missziókkal. Az említett szerződések 1. cikkének megfelelően kifejezetten elfogadta az azokban rögzített feltételeket és elveket, beleértve a megállapított jogorvoslati lehetőségeket és a kifejezetten a belga bíróságok hatáskörét megállapító kikötéseket is.

28 Szintén el kell utasítani az Eulex Kosovo arra vonatkozó érvét, hogy az utolsó szerződésben foglalt, az Európai Unió Bíróságának hatáskörét megállapító kikötés adminisztrációs hiba eredménye, továbbá hogy a felperes hallgatólagosan elfogadta a brüsszeli bíróságok hatáskörét azzal, hogy elismerte az Eulex Kosovo misszióvezetője 2014. június 26-i levelének kézhezvételét, amely tájékoztatta a felperest arról, hogy 2014. november 14-ét követően nem kerül sor a szerződésének meghosszabbítására.

29 Egyrészt ugyanis elegendő annak megállapítása, hogy az Eulex Kosovo munkáltatóként vesz részt az utolsó, határozott idejű szerződésben, így a felperes vele szemben akkor is hivatkozhat a választottbírósági kikötésre, ha e kikötés adminisztrációs hiba eredménye. Másrészt pusztán az, hogy a felperes elismerte az őt arról tájékoztató levél átvételét, hogy 2014. november 14-ét követően nem kerül sor a szerződésének meghosszabbítására, nem módosíthatja az e levelet követően aláírt utolsó, határozott idejű szerződésben foglalt, hatáskört megállapító kikötés tartalmát.

30 Másodszor, rá kell mutatni arra, hogy az EUMSZ 272. cikk alapján indított eljárásban csak a választottbírósági kikötést tartalmazó szerződés részes felei szerepelhetnek félként (lásd: 2010. december 16-i Bizottság kontra Arci Nuova associazione comitato di Cagliari és Gessa ítélet, T-259/09, nem tették közé, EU:T:2010:536, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 Amint azt a felperes is elismeri az utolsó, határozott idejű szerződést illetően, rá kell mutatni arra, hogy ez a szerződés a felperes és az Eulex Kosovo mint munkáltató között jött létre.

32 A 2014/349 határozat a következő 15a. cikk bevezetésével módosította a 2008/124 együttes fellépést: „Az Eulex Kosovo ezen együttes fellépés végrehajtása érdekében [helyesen: végrehajtásához szükséges mértékben] szolgáltatásokat és árukat szerezhet be, szerződéseket és igazgatási megállapodásokat köthet, személyzetet alkalmazhat, bankszámlát tarthat fenn, vagyoni eszközöket szerezhet és idegeníthet el, teljesítheti a fizetési kötelezettségeit, valamint eljárhat bíróság előtt.”

33 A 2014/349 határozat emellett bevezette a 16. cikk (5) bekezdését, amely a következőket írja elő: „Az Eulex Kosovo felel a megbízatása végrehajtásából eredően 2014. június 15-étől kezdődően felmerülő követelésekért és kötelezettségekért, azon követelések kivételével, amelyek a misszióvezető súlyos kötelességszegéséből erednek, és amelyekért a misszióvezető viseli a felelősséget.”

34 A hatálybalépésének napjától, azaz 2014. június 12-től alkalmazandó 2008/124 együttes fellépés 15a. cikke értelmében az Eulex Kosovo szerződéseket köthet és eljárhat bíróság előtt, vagyis e cikk jogképességgel ruházta fel.

35 Rá kell mutatni arra, hogy míg a korábbi munkaszerződések a felperes és az Eulex Kosovo misszióvezetője között jöttek létre, az utolsó, határozott idejű szerződést a felperes és az Eulex Kosovo mint munkáltató kötötte 2014. október 15-én. Az utolsó, határozott idejű szerződés kifejezett utalást tartalmaz a 2008/124 együttes fellépés 15a. cikkére.

36 Következésképpen, ellentétben az Eulex Kosovo elfogadhatatlansági kifogásában szereplő állítással, a 2014/349 határozattal bevezetett módosítások nyomán a misszió jogi személyiséggel rendelkezik, és alperesként eljárhat az uniós bíróságok előtti eljárásban.

37 E tekintetben az Eulex Kosovo az elfogadhatatlansági kifogásában tévesen hivatkozik a 2013. június 4-i Elitaliana kontra Eulex Kosovo végzésre (T-213/12, EU:T:2013:292) és a 2015. április 23-i Chatzianagnostou kontra Tanács és társai végzésre (T-383/13, nem tették közzé, EU:T:2015:246), valamint a 2015. november 12-i Elitaliana kontra Eulex Kosovo ítéletre (C-439/13 P, EU:C:2015:753) annak alátámasztása érdekében, hogy nem rendelkezik perbeli jogképességgel, és így nem járhat el alperesként az uniós bíróságok előtti eljárásban. Elegendő ugyanis annak megállapítása, hogy a hivatkozott ügyek nem relevánsak annyiban, amennyiben egyrészt az Eulex Kosovo jogállásának a 2014/349 határozattal bevezetett módosítása előtti tényekre vonatkoznak, másrészt pedig ezekben az ügyekben az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott, megsemmisítés iránti keresetekről volt szó. Mivel a jelen esetben a keresetet az EUMSZ 272. cikk alapján terjesztették elő, elegendő, hogy a hatáskört megállapító kikötést tartalmazó szerződést az Eulex Kosovo az „Unió nevében” írta alá, és e misszió állításával ellentétben nem szükséges, hogy az EUMSZ 263. cikk értelmében vett, „az Unió szerve[…] vagy hivatala[…]” legyen.

38 Az EUMSZ 272. cikk alapján a Törvényszék csak a felperes és az Eulex Kosovo között létrejött utolsó, határozott idejű szerződés tekintetében rendelkezik hatáskörrel.

39 Először is, a fentiekből kitűnik, hogy a Törvényszék nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel az elsődlegesen előadott kérelmek első részének elbírálására. Az első kérelem – amely arra irányul, hogy a Törvényszék minősítse át határozatlan idejű szerződéssé a felperes és az egymást követő munkáltatóinak minősülő különböző missziók közötti szerződéses jogviszonyok összességét – feltételezi az e missziók és a felperes között létrejött korábbi munkaszerződések joghatásainak a figyelembevételét, amely szerződések kifejezetten a belga bíróságok hatáskörét kötik ki. Mivel a Törvényszék hatásköre az utolsó, határozott idejű szerződésre korlátozódik, nem bírálhatja el e kereseti kérelmet. A Törvényszék emellett nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel azon járulékos kérelmek tekintetében, amelyek arra irányulnak, hogy a Törvényszék állapítsa meg, hogy az alperesek megsértették az arra irányuló kötelezettséget, hogy határozatlan időre szóló szerződés felmondása esetén a felmondási időt meg kell tartani, továbbá állapítsa meg, hogy a felperes elbocsátása visszaélésszerű volt. Következésképpen a Törvényszék nyilvánvalóan arra sem rendelkezik hatáskörrel, hogy elbírálja az e kérelmekhez kapcsolódó járulékos, az abból fakadó kár megtérítése iránti

kérelmeket, hogy visszaélésszerűen egymást követő, határozott idejű szerződéseket kötöttek a felperessel, a szerződéssel kapcsolatos felmondási időt nem tartották meg, és hogy a felperes elbocsátása visszaélésszerű volt.

40 Másodszor, a Törvényszék nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel az elsődlegesen előadott kérelmek második részének elbírálására, amennyiben azok arra irányulnak, hogy a Törvényszék állapítsa meg, hogy az EKSZ, a Tanács és a Bizottság a felperest a missziókon való alkalmazása során hátrányosan megkülönböztette a díjazása, a nyugdíjjogosultsága és egyéb előnyök vonatkozásában, és hogy a felperest az alperesek egyikének ideiglenes alkalmazottjaként kellett volna alkalmazni, valamint hogy a Törvényszék kötelezzen az ebből fakadó kár megtérítésére. Ezek a kérelmek ugyanis a Tanács, a Bizottság és az EKSZ ellen irányulnak, amelyek nem részes felei az utolsó, határozott idejű szerződésnek, így e kérelmek olyan korábbi szerződéses jogviszonyokra vonatkoznak, amelyek tekintetében a Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel.

41 Ami a felperesnek a keresete elfogadhatatlanná nyilvánításának esetére vonatkozó, a hatékony jogorvoslathoz való jogának állítólagos megsértésével kapcsolatos állítását illeti, rá kell mutatni arra, hogy a felperes állításával ellentétben az, hogy a belga bíróságok nem rendelkeznek hatáskörrel az utolsó, határozott idejű szerződés tekintetében, nem eredményezheti azt, hogy a felperes és a missziók közötti korábbi munkaszerződésekkel összefüggő jogvitákban sem rendelkeznek hatáskörrel. A Törvényszék elsődlegesen előadott kérelmek elbírálására vonatkozó hatáskörének hiánya – amennyiben e kérelmek az utolsó, határozott idejű szerződést megelőző szerződések joghatásainak megvizsgálására irányulnak – nem fosztja meg a felperest a hatékony bírói jogorvoslathoz való jogától, mivel az e szerződésekben foglalt választottbírósági kikötések alapján hatáskörrel rendelkező nemzeti bírósághoz fordulhat.

A másodlagosan előadott kérelmekről

42 A felperes másodlagosan az uniós intézmények szerződésen kívüli felelősségén alapuló, kártérítési kérelmet nyújt be. Állítása szerint az alperesek a felperessel szemben előírt szerződéses viszony keretében megsértették a jogbiztonság, a szerzett jogok tiszteletben tartása és a bizalomvédelem elvét, a megfelelő ügyintézéshez való jogot, a közigazgatás átláthatóságának elvét és a gondoskodási kötelezettséget, a jogalanyok védelmének elvét és a helyes hivatali magatartás európai kódexét. A felperes arra hivatkozik, hogy amennyiben az alapkeresetét elfogadhatatlanként vagy megalapozatlanként elutasítanák, az alátámasztaná ezen elvek alperesek általi megsértését, mivel a felperesnek nem volt módjában megállapítani, hogy e szerződésekre mely jogok vonatkoznak, továbbá milyen határidőn belül és mennyiben hivatkozhatott e jogokra vagy azok megsértésére. Ha a Törvényszék elfogadhatatlanként vagy megalapozatlanként elutasítaná az elsődlegesen előadott kérelmét, azzal mintegy 150 000 euró összegű kára keletkezne.

43 Mindenekelőtt rá kell mutatni arra, hogy a jelen kereset kétségtelenül kizárólag az EUMSZ 272. cikken alapul. A felperes ugyanakkor kifejezetten hivatkozik az alperesek szerződésen kívüli felelősségére arra az esetre, ha elutasítanák az elsődlegesen előadott, az alperesek szerződéses felelősségének megállapítására irányuló kérelmeit.

44 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kártérítési kereset önálló kereseti forma, amely a jogorvoslati lehetőségek között saját funkciót tölt be. A kártérítési kereset tárgya a valamely intézmény aktusából vagy jogellenes magatartásából eredő sérelem orvoslása iránti kérelem (lásd: 2009. december 18-i Arizmendi és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 és T-484/04, EU:T:2009:530, 64. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 Nem zárható ki, hogy valamely uniós intézmény szerződéses és szerződésen kívüli felelőssége együttesen áll fenn az intézménnyel szerződő felek valamelyikével szemben.

46 A jelen esetben a másodlagosan előadott kártérítési kérelmében a felperes nem állítja sem a szerződéses kötelezettségek, sem a szerződéses jogviszonyokra irányadó szabályok megsértését, hanem a közigazgatási feladataik gyakorlása során az intézményekre kötelező elvek megsértésére hivatkozik. E másodlagos kérelem az alperesek mint közigazgatási hatóságok, és nem mint szerződéses felek felelősségének a megállapítására irányul.

47 Következésképpen meg kell állapítani, hogy jóllehet a másodlagosan előadott kártérítési kérelmének alapjaként a felperes nem említi kifejezetten sem az EUMSZ 268. cikket, sem az EUMSZ 340. cikket, e kérelem az alperesek szerződésen kívüli felelősségének megállapítására irányul.

48 Emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmányának az 53. cikke első bekezdésével és az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjával együttesen értelmezett 21. cikke első bekezdése szerint minden keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát és a felhozott jogalapok rövid ismertetését. A keresetlevélnek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy az alperes előkészíthesse a védekezést, és a Törvényszék dönthessen a keresetről adott esetben minden további információ nélkül. A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a kereset elfogadhatóságához szükséges, hogy maga a keresetlevél tartalmazza az alapjául szolgáló alapvető jogi és ténybeli elemeket, legalább összefoglaló jelleggel, de összefüggő és érthető módon. Pontosabban e követelmények kielégítése végett a valamely uniós intézmény által okozott állítólagos károk megtérítésére irányuló keresetlevélnek tartalmaznia kell azokat az elemeket, amelyek azonosíthatóvá teszik a felperes által az intézménnyel szemben kifogásolt magatartást, és azokat az okokat, amelyek alapján a felperes úgy ítéli meg, hogy okozati összefüggés áll fenn e magatartás és az állítólagosan elszenvedett sérelem között, valamint tartalmaznia kell a sérelem természetét és terjedelmét (lásd: 2010. március 2-i Arcelor kontra Parlament és Tanács ítélet, T-16/04, EU:T:2010:54, 132. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2015. október 5-i Grigoriadis és társai kontra Parlament és társai végzés, T-413/14, nem tették közzé, EU:T:2015:786, 30. pont).

49 A jelen esetben a keresetlevél alapján, még ha azt egészében vizsgáljuk is, nem azonosítható a megkövetelt világossággal és pontossággal a kellően közvetlen okozati összefüggés fennállása az alperesek által állítólagosan elkövetett jogsértések és a felperes által hivatkozott, az elsődlegesen előadott kérelmek Törvényszék általi elutasításából fakadó sérelem között.

50 A felperes ugyanis egyrészt azt állítja, hogy az alperesek megsértettek bizonyos elveket, amelyek közigazgatási hatóságként rájuk nézve kötelezőek, másrészt mindössze arra hivatkozik, hogy az elsődlegesen előadott kérelmeinek Törvényszék általi elutasítása sérelmet okoz. A Törvényszék számára nem érthető, hogy az a határozata, amely az elsődlegesen előadott kérelmeket a hatáskör nyilvánvaló hiánya elutasítja, miként alapulhatna az alperesek magatartásán.

51 Ebből az következik, hogy a másodlagosan előadott kérelmek nem tesznek eleget az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában előírt követelményeknek, ezért e kérelmek nyilvánvalóan elfogadhatatlanok.

52 A fentiek összességéből az következik, hogy a keresetet részben a hatáskör nyilvánvaló hiánya miatt, részben mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant el kell utasítani.

A költségekről

53 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Tanács, a Bizottság, az EKSZ és az Eulex Kosovo kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**

2) **A Törvényszék Liam Jenkinsont kötelezi a költségek viselésére.**

Luxembourg, 2016. november 9.

hivatalvezető elnök E. Coulon H. Kanninen

HU